

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SÎNT PICIOARILE

CELOR CE BINEVEȘTEȘC CELE BUNE”

Anul XIV.

CELOR CE BINEVEȘTEȘC PACE.

No. 6.

CUPRINS :

De ce este săptămâna de Abnegație

Săptămâna de sacrificiu

Abnegație

Principiile Comunității noastre, — să le părăsim sau să le menținem?

Tineretul nostru și școala de Sabat

Creșterea prin școala de Sabat

Credința, pacea, asigurarea

Legea Lui Dumnezeu, și conștiința omului

Diverse

Săptămâna de Abnegație

Dela 26 Mai până la 2 Iunie 1934.

PROGRAM

1. Cântare de deschidere
2. Rugă
3. Cântare de cor
4. Cuvântare. Ca material ajutător vezi articolul: „De ce este Săptămâna de Abnegație“
5. Muzică instrumentală
6. Lectură: „Săptămâna de sacrificiu“.
7. Câteva rugăciuni de consacrare
8. Cântare de închidere
9. Rugă
10. Cântare de cor.

Notă pentru Conducătorii Comunităților:

În conformitate cu hotărârile cari s'au luat de către Diviziunea europeană de Sud cât și de către Comitetul Uniunii noastre, săptămână delă 26 Mai, până la 2 Iunie 1934 a fost aleasă ca Săptămână de Abnegație, și s'a hotărît cu unanimitate, ca în Sabatul delă 2 Iunie să se aducă un dar de abnegație. Acest plan de abnegație există de acum câțiva ani și s'a dovedit a fi de mare folos atât pentru câmpurile interne, cât și pentru cele externe. Noi suntem convinși, că Domnul a binecuvântat în măsură bogată pe oricine, care a dovedit adevăratul spirit de sacrificiu.

Nevoile pe cari le avem sunt mai serioase și mai urgente decât oricând. Iată deci apelul și hotărîrea conducerii cu privire la săptămâna de abnegație:

„Având în vedere, că Săptămâna de Abnegație a adus multe binecuvântări lucrătorilor și membrilor noștri laici cari au luat parte cu bucurie, prin aceasta dând un deosebit ajutor lucrării în general pe un timp de criză, și,

„Continuetele reduceri în acordări... în cursul celor câțiva ani de criză trecuți, ce a adus lucrarea actuală a noastră într'o situație în care îi este amenințată însăși existența ei actuală,

recomandăm :

1. „Ca Săptămâna de Abnegație să fie continuată în Uniunea noastră în anul 1934 și ca data aducerii darurilor să fie Sabatul dela 2 Iunie.

2. „Că având în vedere nevoile noastre neobișnuit de urgente noi facem un puternic apel către toți lucrătorii noștri să dea salariul lor complet pe o săptămână, și mai departe noi rugăm cât se poate de stăruitor pe membrii noștri laici cărora le stă în posibilitate să se alăture lucrătorilor în acest real sacrificiu al salariului de o săptămână să facă acest lucru, dar aceia (membri laici precum și lucrători) cari nu sunt în stare să facă aceasta, cum și cari nu au un salariu regulat săptămânal să fie invitați a se alătura și ei acestui sacrificiu dând darurile acelea pe cari le pot da, pentru ca pericolul prezent ce amenință lucrarea noastră actuală să fie evitat“.

Darul dat de lucrătorii noștri să nu se rețină prin raportul lor lunar de către Conferințe, ci lucrătorii să-l aducă în Comunitățile din cari fac parte.

În caz că cineva — frați lucrători sau membri laici — nu poate da darul lui dorit în întregime, în ziua de 2 Iunie, atunci poate face aceasta în rate săptămânale sau în două rate lunare.

Pentru cele două Sabate ale Săptămânii de Abnegație am alcătuit un program după cum puteți vedea, și de aceea vă rugăm să executați acest program în mod solemn în Comunitățile D-vs., conformându-vă hotărârilor și recomandărilor de mai sus. Succesul Săptămânii de Abnegație depinde mult de anunțarea și explicarea ei în Sabatul dela 26 Maiu. De aceea vă rugăm să alegeți din timp persoanele cari vor ajuta la îndeplinirea programului și să-i rugați să se pregătească bine pentru ca să predea studiile și lecturile în mod solemn. Dumnezeu nostru cel atotputernic să ne binecuvinteze și în această Săptămână de Abnegație în mod bogat, pentru ca și noi la rândul nostru să putem deveni o binecuvântare pentru aproapele nostru.

P. H. Hermann

Secretarul Dept. Misiunii Interne.

De ce este Săptămâna de Abnegație?

La această întrebare se poate răspunde foarte bine prin primele cuvinte ale uneia din cântările regelui David. Zgurăvind a doua venire a lui Hristos într'o măreție grozavă, el îl reprezintă zicând: „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, cari au făcut legământ cu Mine prin jertfă“.

Una din caracteristicile de seamă ale sfinților este că ei sacrifică. Și a sacrifica înseamnă a da îndărăt lui Dumnezeu ceva ce am avea absolută nevoie. Elevul care s'a dus la școală renunțând la una din mese pentru ca să aibă ceva pentru darurile școlii de Sabat, a făcut un sacrificiu real. Iubita soră bătrână care nu-și înlocuește rochia ei pușin cam învechită și cârpită, pentru ca să aibă un dar pentru Misiuni, are spiritul sfinților pe cari Hristos ordonă îngerilor să-i strângă la Sine. Familia misionară care contribuie cu întreg salariul de pe o săptămână pentru cauza misiunilor, în afară de darurile regulate, a intrat în acel legământ cu Hristos, care o asigură a fi primită cu toți sfinții Săi. Și acest dar este adus cu bucurie și de bună voie pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să nu fie reținută. Trebuie observat că legământul

lui Hristos cu sfinții este făcut prin sacrificiu. El a sacrificat și ei sacrifică. Acesta este semnul și dovida frăției. El a sacrificat fiindcă a iubit pe păcătos; tot astfel fac și sfinții Săi. Când va veni Hristos, El nu va chema la Sine pe aceia cari nu au sacrificat, ci pe aceia cari au făcut adevărate sacrificii.

Privilegiul tuturor, cum și datoria lor este de a lua parte în mare măsură la această Săptămâna de Abnegație din anul 1934. Dacă fiecare credincios al soliei noastre contribuie cu câștigul deplin de pe o săptămână pentru înaintarea ei, fără însă a scădea zecimea ori alte daruri regulate, atunci în visteria Domnului va fi abundență. Atunci forțelor noastre de acum putem adăuga noi lucrători și lucrarea adevărului va înainta foarte mult. Dar dacă nu iau parte toți pe deplin în Săptămâna de Abnegație, atunci oare noi suntem scuzați? Nu! Din diferența lor noi ar trebui să luăm credincioșie. În timpul acesta și față de aceste mijloace, noi trebuie să ne reînnoim legământul cu Dumnezeu, îndemnând pe fiecare credincios prin cuvânt și faptă să facă la fel.

F. G.

Săptămâna de sacrificiu

Răspândirea soliei advente, după cum știm din istoria primelor timpuri ale lucrării noastre, a început prin marele sacrificiu făcut de credincioșii pionieri ai acestei mișcări, și numai în acest spirit poate fi dusă înainte lucrarea, spre triumful ei final și glorios.

Săptămâna de Sacrificiu pentru marea majoritate a credincioșilor noștri a însemnat în trecut un sacrificiu în adevăratul înțeles al cuvân-

tului, și lucrul acesta ar putea să se dovedească în anul acesta cu și mai mare prisosință decât înainte din pricina scăderii salariilor cum și a diferitelor altor venituri, și de aceea mulți ar putea să fie foarte puternic ispitiți a zice că este cu neputință ca anul acesta să se vină cu câștigul de pe o săptămână ca dar pentru lucrarea Domnului. Pentru unii se poate că lucrul acesta ar fi o imposibilitate, dar tocmai de

aceea acesta este un motiv pentru care acei credincioși cărora le este cu puțință, să aducă în dar salariul lor întreg de pe o săptămână sau o altă sumă. Aceia cari nu pot să se alăture lucrătorilor noștri cum și multor altora dintre credincioșii noștri în acest mai mare sacrificiu, să facă tot ce le este cu puțință, amintindu-și că Dumnezeu măsoară darurile noastre potrivit sacrificiului real făcut luând seama la bunăvoința și bucuria de a da pentru lucrarea Sa.

Se spune despre George Müller, care este atât de mult cunoscut din pricina minunatei sale vieții de rugăciune, că atunci când era întrebat cât se cuvine să dăm lui Dumnezeu, el răspundea: „Eu mai de grabă aș pune chestiunea în alt fel: Cât am dreptul să rețin?” Dumnezeu, care a dat pe Fiul Său să descopere lumina iubirii Sale față de o lume întunecată prin păcat este bucuros când fiecare urmaș al lui Hristos va fi stăpânit de spiritul sacrificiului personal, potrivit Spiritului profeției: „Abnegația este o condiție de seamă în ce privește ucenicia”.

Am dori să folosim această ocazie mulțumind lucrătorilor și membrilor noștri laici pentru darurile lor de sacrificiu din Săptămâna de Abnegație din anul trecut și dorim să-i asigurmă că aceste daruri au fost foarte mult apreciate. Acuma invităm pe toți să se alăture nouă în rugăciune fierbinte și în sacrificiu personal în gradul cel mai înalt, pentru ca Săptămâna de Abnegație din anul acesta să fie cu mult mai bogată decât oricând în Diviziunea noastră.

Timpul este scurt. Sfârșitul este aproape. În curând fericitul nostru Mântuitor va apare pe norii cerului cu putere și slavă multă. Nouă nu ne-a rămas decât puțin timp în care să lucrăm pentru aceia cari stau în întunec. Semnele cari se îmulțesc în jurul nostru ne arată în mod lămurit că lucrarea se va termina în curând.

În adevăr putem spune că noi trăim acum chiar în preajma apropierei sunetului ultimelor mari evenimente ale încheierii luptei între bine și rău. Este sunetul furtunii ce stă să vină și care face ca pământul să se cutremure și inimile oamenilor să slăbească de teamă. Vorbind despre aceasta, sora White scrie: „Biblia, și numai Biblia, ne dă o vedere clară asupra acestor lucruri. Aci sunt descoperite ultimele mari scene ale istoriei lumii, evenimente cari chiar își trimet înainte umbrele lor, sgomotul apropierei lor făcând pământul să se cutremure și inimile oamenilor să slăbească de teamă”. — „*Patriarhi și Profeți*”, pag. 537.

Da, lumea se găsește chiar pe pragul ultimelor mari crize, și cărmuitorii și oamenii de stat cât și cugetătorii tuturor neamurilor aud foșnetul furtunii ce se apropie. Mulți cugetă-

tori de frunte, pătrunzând în viitorul întunecos cu teamă și cutremur redau acea stare sufletească ce a cuprins lumea întreagă. Dr. Dummesnil, pentru a cita numai un exemplu, face următoarea declarație:

„Ceasul lichidării celei mari se apropie. Bancruta, ruina generală, un nou războiu, revoluție, epidemii, cataclisme, toate aceste pedepse vor nimici cu totul o omenire condamnată”.

O, de câtă importanță este ca în aceste zile din urmă cari devin din ce în ce mai intense, noi să stăm tari în credință. A sacrifica pentru lucrarea lui Dumnezeu într'un timp ca acestea se cere credință. Astăzi oamenii îngrămădesc aur și argint și prin aceasta împlinesc profeția din Iacob 5. Însă aceia cari adună bani într'un timp ca acesta, nu au credință. Isus spune: „Când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ”? Atunci va fi o mică grupă adunată din fiecare neam care va avea credința lui Isus. Credința lui Isus, fericitul lor Domn, se va manifesta în viețile lor prin sacrificiile pe cari le vor face în vederea salvării sufleților pentru vieța veșnică.

Spiritul de sacrificiu și credința lui Isus nu pot fi deosebite. Noi nu putem avea credința lui Isus și în același timp să reținem banii noștri. Domnul a vorbit într'o solemnă solie prin Spiritul Profeției asupra acestui punct în chipul următor:

„Insuccesul vine de acolo fiindcă mulți cari ar putea să pună banii lor în circulație pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu sunt lipsiți de credință. Cu cât vor reține mai multă vreme banii lor, cu atâta vor avea mai puțină credință”.

Niciodată nu a mai fost mai înainte vreun timp când Conferința Generală să aibă o mai mare nevoie de sprijinul fiecărui credincios decât în timpul de față, pentru ca lucrătorii cari sunt afară în câmpurile misionare să poată fi menținuți la posturile lor.

În curând încercările vor fi trecute și noi vom vedea pe Impăratul nostru în strălucirea Sa venind pe norul de slavă și șezând pe tronul Său pentru a despărți pe drept de cel nedrept. Atunci Mântuitorul va spune fiecărui suflet mântuit care a fost credincios în lucrarea Sa prin ducerea luminii adevărului lui Dumnezeu prin abnegație și mare sacrificiu într'o lume prinsă în întunec: „Intră în bucuria Domnului tău”. Cu privire la aceasta serva Domnului întrebă: „Care va fi această bucurie a Domnului?” și ea răspunde: „Va fi bucuria de a vedea suflete mântuite în împărăția mării”. Despre această bucurie a Domnului apostolul Petru scrie: „Care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit ru-

șinea, și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu". Ebrei 12, 3. Ce cuget minunat, iubite credincios, că noi ne vom împărtăși de bucuria fericitului nostru Mântuitor! Fie ca Domnul să ne ajute pe toți a da din toată inima și cât mai mult.

D. N. Wall.

Program

2 Iunie, 1934.

1. Cântare de deschidere
2. Rugă
3. Cor
4. Cuvântare: „Abnegația“.
5. Strângerea darurilor
6. Câteva rugăciuni de consacrare și binecuvântare a darurilor.
7. Cântare de închidere
8. Rugă
9. Cor.

„Abnegație“.

„Aveți în voi simțirea care era în Hristos Isus, Cel ce, fiind în chipul lui Dumnezeu, n'a ținut ca o plată la egalitatea Sa cu Dumnezeu, și S'a golit pe Sine, a luat chip de rob, făcându-Se oamenilor asemenea și la înfățișare dovedindu-Se ca un om. Sa smerit pe Sine ascultător făcându-Se până la moarte — și încă moarte de cruce“. Filip. 2, 5—8.

El, Fiul lui Dumnezeu, Hristos, S'a desbrăcat pe Sine Insuși și S'a lepădat pe Sine. Aceasta înseamnă că El a desbrăcat chipul dumnezeesc și a primit chipul omenesc. El a renunțat la strălucirea și mărirea cerească și S'a coborât pe acest pământ întunecat, plin de suferinți și de tristețe. El, care crease toate lucrurile în cer și pe pământ, și care dispunea de toate comorile și bogățiile cerului și ale pământului, a renunțat la toate acestea și venind pe pământ a trăit aici ca un om sărman și neînsemnat care zicea despre Sine: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi dar Fiul omului n'are unde-Și odihni capul“. Mat. 8, 20. El, la al cărui cuvânt puternic toate lucrurile acestei lumi au ieșit la iveală, a devenit atât de slab, încât nu era în stare să ducă crucea Sa de lemn. El, Fiul lui Dumnezeu fiind obișnuit să poruncească și de care ascultau cei mai străluciți și puternici principii îngerești „S'a smerit pe Sine ascultător făcându-Se până la moarte — și încă moarte de cruce“.

El, care trăește din veșnicie, și care este Domnitorul vieții, dând fiecăruia vieța, S'a jertfit de bună voie și a murit pe lemnul crucii pentru tine și pentru mine, ca să ne salveze dela moarte și să ne ridice la slava veșnică. Aceasta a făcut-o pentru tine și pentru mine, iubite frate, iubite soră! Ce facem noi însă pentru El? El S'a lepădat de Sine Insuși! Și acuma: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus!“ Săptămâna de Abnegație ne oferă în mod deosebit, o ocazie nouă să dovedim dacă suntem dispuși să facem lucrul acesta. O, fie ca Dumnezeu să ne dăruească această dispoziție.

„Dacă voriește cineva să vină după Mine, să se lepede pe sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze“, așa a zis Mântuitorul ucenicilor Săi. Mat. 16, 24. A urma pe Domnul Isus înseamnă așa dar lepădarea de sine și purtarea crucii. Acest timp deosebit de greu în care se găsește lumea astăzi, cere din partea multor milioane de oameni să se lepede de sine indiferent dacă ei sunt credincioși sau nu. Mulți cari erau obișnuiți să-și permită tot felul de plăceri trebuie să renunțe astăzi la dorințele lor. Pentru mulți oameni fie că sunt bogați dar amenințați de o apropiată sărăcie, fie că sunt săraci, această vieță a devenit o adevărată cruce. Și mulți o aruncă dela ei sinucigându-se. Nu cumva și crucea noastră ne-a devenit prea grea? Mântuitorul ne-a prezis că vom avea de purtat o cruce, și El ne zice tocmai în acest timp de nevoie, următoarele: „Cine nu-și ia crucea lui, și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine“. Mat. 10, 38.

Dacă pe de o parte oamenii necredincioși cari n'au nicio speranță în vieța veșnică, aruncă în mod ușuratic vieța și crucea lor, nefiind dispuși să se exerseze în abnegarea de sine, atunci pe de altă parte un creștin, un copil al lui Dumnezeu, un adventist, nu poate să facă lucrul acesta niciodată. El este chemat să poarte crucea sa până la sfârșit și să urmeze Domnului Hristos lepădându-se de sine. Domnul zice: „Cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit“. Mat. 24, 13.

Fie ca și cu ocazia acestei Săptămâni de Abnegație să dovedim că suntem dispuși a urma Mântuitorului, a răbda și a sprijini lucrarea Sa de salvare de suflete prin darurile noastre aduse de bună voie, până când El va încheia lucrarea Sa în mod strălucit și chemându-ne pe noi la Sine ne va zice: „Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!“ Mat. 25, 21.

P. H. Hermann.

Principiile Comunității noastre,

— să le părăsim sau să le menținem? *)

Acum câteva săptămâni, dintr'o inimă turburată și împovărată, v'am vorbit dela acest amvon despre subiectul principiilor, și am ridicat chestiunea dacă ar fi sosit vremea ca această denominațiune să-și schimbe temelia și să-și părăsească principiile. Atunci mi-am luat timp să arăt că mereu crescândul curent al celor lumești ce se obsearvă printre noi, cheamă pe conducătorii Comunității să ia o hotărâre serioasă fie de a menține și a impune principiile de credință vechi și întemeiate, fie să le dăm la o parte.

Prin publicarea predicii ținută aci, în coloanele mult răspânditei noastre reviste a Comunității: „*Review and Herald*“, am primit un răspuns ce m'a uimit și aproape m'a copleșit. Din Nordul, Sudul, Răsăritul și Apusul Americii de Nord cum și din multe câmpuri străine, mi-au venit scrisori cari arată o foarte întinsă și neașteptată de mine, dar foarte precisă și pronunțată convingere din partea scriitorilor că a sosit pe deplin timpul pentru o nouă reconfirmare și un nou vot al sincerității față de vechile idealuri, principii cum și învățături ale acestei ultime solii a Evangheliei. Lucrul acesta, de asemenea este mișcător. Mulți dintre acești corespondenți arată că deși ei deplâng aceste tendințe către obiceiurile lumești ce le-au văzut venind între noi, totuși ei simt că sunt slabi și timizi spre a li se opune, temându-se ca nu cumva să fie socotiți ca „demodați“ și că vor ajunge să fi dați afară iar protestele lor neluate în seamă.

Multe suflete devotate par a fi stăpânite de impresia că tendința aceasta spre cele lumești a mers prea departe pentru a mai putea să fie împiedicată, că zăgazarile s'au rupt, și ar fi fără rost orice împotrivire. Aceasta este în deosebire latura chestiunii despre care mă voi ocupa astăzi. Eu nu cred că această poziție ar fi îndreptățită. Eu nu sunt pesimist în ce privește această solie și lucrare pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Principiile cele vechi nu sunt pierdute. Biserica lui Hristos nu este apostată. Intreita solie nu este Babilon. Lumea nu este în Comunitate într'o așa măsură încât viitorul să fie fără nădejde. Chiar înaintea noastră stă un triumf glorios. Nu este timp de desnădejde. Mai curând acesta este un timp când poporul cel sincer și credincios, care recunoaște și primește învățăturile și principiile esențiale și de

bază ale acestei solii, ar trebui să-și exprime cu tărie convingerile, și să sprijine efortul care se face în fiecare direcție. Nu este niciun popor pe pământ care să se supună conducerii drepte și spirituale, cum și gata de a urma principiile drepte, ca acest popor. Ei merg către împărăție.

O INVATAȚURA DIN TRECUT.

Meditând asupra întregii situații, am simțit o dorință de a o analiza și înțelege și mai clar. Astfel m'am îndreptat către Cuvântul lui Dumnezeu, și m'am străduit ca lumina experiențelor din trecut să o aduc asupra stării de azi. Și din acest studiu vă aduc textul din această dimineață: Ezechiel 9, 3—6. „Slava Dumnezeului lui Izrail s'a ridicat de pe heruvimul pe care era, și s'a îndreptat spre pragul casei; și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina de in și care avea călimara la brâu. Domnul i-a zis: 'Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, cari suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, cari se săvârșesc acolo'. Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: 'Treceți după el în cetate, și loviți: ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați! Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte! Incepeți însă cu Locașul Meu cel sfânt! Ei au început cu bătrânii, cari erau înaintea Templului“.

Imprejurările cari alcătuiesc cele prezentate în aceste rânduri sunt următoarele: Ezechiel era printre captivii luați în Babilon. Pe când ședea în casa sa, cu bătrânii lui Iuda în jurul său, mâna Domnului căzu asupra sa. Dintr'un chip de foc s'a întins o mână. El prinse pe profet de un smoc de păr din cap, și Spiritul îl ridică între pământ și cer, și-l duse în viziunile lui Dumnezeu la Ierusalim, la poarta cea din lăuntru a templului. Acolo Dumnezeu îi dăvăluî rând pe rând nelegiuirea poporului Său, depărtarea lor dela obiceiurile drepte și sfinte, cum și depărtarea lor de Dumnezeu. Ezechiel a fost dus prin diferite părți ale templului și ale cetății spre a fi martor la neleguirile crescânde săvârșite de diferite clase de locuitori ai Ierusalimului. Intreaga cetate era plină de nelegiuire. Dar ea nu se oprise numai în cetate. Ea cuprinsese până și sanctuarul lui Dumnezeu. Acest loc sfânt era pângărit prin obiceiurile murdare ale oamenilor săi. Șaptezeci dintre bătrânii casei lui Izrail, fiecare clătănând o cădelniță, aduceau un nor gros de tămâie fie-

*) Predică ținută la capela din Battle Creek la 31 Martie, 1934.

cărei vietăți târtoare, fiare spurcate, și idoli, cari erau zugrăvite pe pereți, în timp ce ei ziceau: „Domnul nu vede; și Domnul a uitat pământul“. Femeile se dedaseră la tot felul de superstiții ale falsei lor închinări. Chiar între tinda și altarul templului, oamenii stăteau cu spatele la templu și se închinau soarelui spre răsărit.

PAREREA LUI DUMNEZEU ASUPRA PACATULUI.

Privind asupra acestor diferite feluri de vinovăție, Ezechiel auzi glasul Domnului zicând: „Vezi, fiul omului? Este prea puțin oare pentru casa lui Iuda că săvârșesc ei urâciunile pe cari le săvârșesc aici? Trebuie să mai umple și țara cu silnicie și să nu înceteze să mă mânie? Iată că ei își apropie ramura de nas! De aceea și Eu, voi lucra cu urgie; ochiul Meu va fi fără milă, și nu Mă voi îndura; chiar dacă vor striga în gura mare la urechile Mele, tot nu-i voi asculta“. Ezech. 8, 17, 18.

Imediat a fost arătată profetului împlinirea acestei solemne rostiri. Ființele cerești cari aveau în sarcină cetatea intrară având fiecare în mâna sa unealta de nimicire. Alți șase venură de pe drumul porții de sus, dinspre miază noapte, și aceștia, de asemenea, fiecare dintre ei avea câte o unealtă de ucideră în mâna sa. Un om din mijlocul lor era îmbrăcat într-o haină de în, având la brâu o călimară. Aceștia au venit și au stat lângă altarul de aramă.

Gloria lui Dumnezeu fugise dela heruvim la pragul casei. Domnul părăsise sanctuarul care fusese atât de mult pângărit de nelegiuirea omului, și stătu la ușa templului, pentru a conduce lucrarea de separare și pedepsire în mijlocul poporului, lucrare ce acum era hotărâtă a o săvârși. Mânia Sa avea să fie revărsată asupra lor. El era gata să se răsbune de nelegiuirile oamenilor, să lucreze cu ei în furia Sa, din pricina tuturor grozăviilor pe cari le săvârșiseră cât și din pricina învârtosirii și nepocăinții inimii lor.

Totuși, în mijlocul poporului lui Dumnezeu rămăseseră unii cari nu-L uitaseră și nu-L provocaseră. Ca și în timpul lui Ilie, era o rămășiță care nu fusese influențată de apostazia față de Dumnezeu. Ei își menținuseră sinceritatea față de El. Ei nu luaseră parte la aceste grozăvii. Aceștia trebuiau să fie ocrotiți de nimicirea ce avea să vină; ei nu avea să cadă în nimicirea generală. Ei dăduseră dovadă de zel față de numele lui Dumnezeu, și acum El avea să-Și arate puterea în vederea ocrotirii lor.

SEMNUL CREDINCIOȘIEI.

Și astfel, celui îmbrăcat cu haină de în, și cu călimara la brâu, Domnul spune: „Treci

prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor, cari suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor, cari se săvârșesc acolo“.

În felul acesta erau deosebiți servii lui Dumnezeu. Ei făcuseră tot ce putuseră pentru a menține autoritatea lui Dumnezeu, spre a învăța calea lui Dumnezeu, spre a ține sus principiile lui Dumnezeu; și când tot ce au putut face a fost neîndestulător pentru a opri curentul apostaziei, totuși ei suspinără și strigară față de nelegiuirile pe cari nu le puteau împiedica. Ei nu merseră cu mulțimea. Ei nu făcură niciun compromis. Ochiul lor era plin cu lacrimi din pricină că oamenii nu păzeau legea divină. Sufletele lor plângeau în locuri tainice atunci când oamenii nu voiau să asculte. Și Dumnezeu a auzit și a luat seama. Mărturia lor nu a fost în zadar. O carte de amintire a fost ținută pentru aceia cari s'au temut de Domnul, pentru aceia cari au cugetat la numele Lui. Acum, când se hotărîse imediată nimicire a apostatilor necredincioși, acești servi credincioși ai lui Dumnezeu aveau să fie ocrotiți. După cum în Egipt Izrailiții erau deosebiți prin sângele de pe ușorii, și astfel au scăpat de îngerul pierzător, tot astfel acum ei erau deosebiți printr'un semn divin, pentru ca să poată scăpa de răul ce avea să vină.

Nimicirea începu atunci dela sanctuarul lui Dumnezeu, cu bătrânii cari luaseră parte la aceste nelegiuiri. Ingerii pierzători merseră prin cetate, căutând pe toți aceia cari fuseseră convinși că „Domnul nu ne vede; și Domnul a uitat pământul“, și decăzuseră în obiceiuri destrăbălate. Niciunul nu a fost cruțat. Nu s'a arătat nicio milă. Tânăr și bătrân, servi și copii mici, cum și femei au fost loviți. Niciun loc, nicio împrejurare, nu putea să ocrotească pe vinovatul nepocăit. Numai aceia asupra cărora era semnul lui Dumnezeu erau salvați.

ACEASTA MIȘCARE A LUI DUMNEZEU.

Aceste lucruri „scrise mai dinainte“, au fost scrise pentru muștrarea noastră. Ele au învățături de călăuzire, de îmbărbătare și de mângâiere pentru noi. Fie ca Domnul, Spiritul, să ne facă înțelepți în ce privește prețuirea lor, și credincioși în ce privește folosirea lor pentru noi înșine. Dumnezeu a dat poporului acestuia învățăturile lor. El le-a dat principiile lor. El le-a pus în față țintele lor. El le-a hotărât lucrarea. El le-a dat Spiritul Său pentru încheierea sarcinii lor. Și El i-a înzestrat cu felurimea Spiritului Său în vederea înaintării soliei Sale.

Această mișcare este mișcarea lui Dumnezeu. Această organizație denominațională aparține Lui. El a adus-o la ființă El a poruncit-o. Ea are o chemare divină. Ea face o lucrare di-

vină. Ea nu a apostaziat. Ea merge mai departe spre împărăție. Oamenii cari o conduc poate să facă greșeli. Dar Dumnezeu este adevăratul ei conducător. Capul acestei mișcări este însuși Dumnezeu. După ani de serviciu în această lucrare atât în țară cât și în câmpurile misionare, cum și în diferite ramuri, în care timp am văzut cum slăbiciunea și păcatele oamenilor au atins lucrarea lui Dumnezeu, și am văzut pe acești oameni fie îndreptându-se sau fiind dați la o parte, în sufletul meu s'a format o convingere profundă, care anume este continuu dependentă, că Dumnezeu cerului, Creatorul universului, Susținătorul tuturor lucrurilor, Se îngrijește de această solie, și o duce spre o biruință sigură. Stați alături de adevăr, iubiți prieteni. Chiar în fața noastră stă un triumf minunat.

Totuși, această convingere nu îmi ascunde dinaintea ochilor faptul atât de învederat că obiceiurile cari mai înainte erau oprite acum au început să se ivească prin Comunitățile noastre. Influențe cari corup și distrug încep să se simtă printre noi. Tendințe cari sunt cu totul lumești devin prea pronunțate. Principiile sunt scăzute. Atitudinile și relațiunile sunt schimbate. Unii dintre credincioșii noștri sunt înclinați să privească la lucruri cu ochi diferiți decât acum vreo douăzecișicinci de ani. Un spirit lumesc amenință Comunitatea. Unii se tem că acest spirit îi va coplesi, că el a ajuns chiar așa de departe încât este fără folos a i se mai împotrivi. Ei sunt greșiți. Noi recunoaștem răul, deplângem rezultatul, recunoaștem primejdia, oftăm și strigăm față de nelegiuiri. Dar vă asigur că ele nu vor nimici această mișcare. Ei nu o vor abate. Dumnezeu încă Se îngrijește de chestiunile ei. El nu S'a dat la o parte, nici nu a renunțat de a o mai conduce. El și adevărul Său totuși vor învinge.

Totuși a venit timpul, și anume a venit pe deplin, pentru fiecare devotat, credincios și consacrat urmaș al lui Dumnezeu, și mai ales pentru aceia cari recunosc și prețuiesc cum se cuvine primejdiile ceasului de față și relele aduse de principiile mai joase, spre a lua o poziție hotărâtă contra oricărei continuări de scoborire a principiilor noastre, cum și o hotărâre pozitivă de a le ridica îndărăt acolo unde ele ar trebui să fie, acolo unde Dumnezeu vrea să le aibă.

O înțelegere deplină a acestui val lumesc contra căruia trebuie să dăm față nu este cu puțință în limitele acestei predici. Totuși este cu puțință a preciza anumite tendințe și influențe, și să îndreptăm atenția la principiile pe cari ele le subminează.

DESPARTIREA DE LUME.

Această solie a adevărului dela Dumnezeu

este trimasă în lume fiindcă ea conține și are de făcut o proclamație a apropierii venirii Domnului, și să pregătească un popor care să-L întâmpine în pace și siguranță. A face aceasta înseamnă a face o despărțire între acest popor și lume. Această solie învață simplitate, modestie, blândete, umilință în viețată, în caracter, în purtare, în obiceiuri, în îmbrăcăminte, în mâncare, în băutură, în recreere, în orice aparține vieții și evlaviei. Poporul care duce lumii această solie este un popor sincer și simplu, în legătură cu solia pe care o vestește. Toate faptele și toate acțiunile lor, fără îndoială, trebuie să fie simple și sincere. Oricine merge după lume, oricine urmează modele lumii, în distracții, în cele religioase, în muzică, în educație, în practica medicală, în lectură, ori în orice altă direcție, aduce un foc străin lui Dumnezeu. Dumnezeu își are metodele Sale în ce privește înaintarea lucrării Sale. Noi nu avem nevoie să adoptăm metode omenești. El are principiile Sale proprii pentru poporul Său. A adopta principii lumești înseamnă a-I întoarce spatele.

Este inevitabil că vor fi lupte între metodele divine și cele omenești, între principiile omenești și cele divine, în ce privește înaintarea lucrării. Totdeauna a fost astfel. Diavolul nu este mort, și acuma el este mai activ decât cândva mai înainte. El nu se gândește să lase ca lucrarea lui Dumnezeu să triumfeze fără ca să-și fi depus toate ostenele de a împiedica acest lucru. Inșă ea va triumfa, neîndoișos. Niciodată să nu vă pierdeți încrederea în aceasta.

Impulsul către cele lumești este aproape neobservat în timpul progresului. Dar comparând efectele sale în cursul unei perioade de ani vom observa o diferență. Astfel dacă comparăm principiile Comunității de acum cu cele ale unei generații din trecut, putem observa cât de departe am fost împinși. Liniile de hotar între noi și lume pare a fi dispărut foarte repede. El vor dispărea cu totul dacă nu le însemnăm din nou.

Unii dintre credincioșii noștri au devenit nepăsători în ce privește păzirea Sabatului. Poate că unii nu au cunoștințele necesare. Nu pot trece fără să amintesc că în unele case se aude radio în timpul orelor de Sabat, se citesc ziare lumești, se vorbește cel puțin de afaceri dacă nu se încheie ceva, se fac multe lucruri gospodărești cari nu ar fi atât de necesare, și în toate acestea este o tristă depărtare de credincioșia, consacrarea și sinceritatea dela început față de porunca cea sfântă a lui Dumnezeu. Aceste lucruri trebuie schimbate. Sabatul este ziua lui Dumnezeu. Toate orele aparțin Lui. El a prescris cum trebuie să fie folosite. În folosirea lor în felul hotărât de El constă o minunată

Situația departamentului: C

No. Curent	Conferința	INTRARI								
		Valoarea mater. rămas la sfârșitul trim. trecut	Bani în casă la sfârșitul trim. trecut	Colecte	Daruri	Vânzări	Diverse	Total	Material primit Lei	
1	Muntenia Vest	53.821	40.186	4.791	996	13.831	4.145	23.465	5.649	12
2	Muntenia Est	6.423	6.694	319	90	776	1.727	2.912	3.007	1
3	Moldova Nord	2.884	1.125	378	50	1.607	62	2.067	1.033	1
4	Moldova Sud	6.877	6.931	1.937	—	712	435	3.084	95	1
5	Transilvania	4.898	1.158	520	90	850	7	7.483	—	1
6	Banat-Crișana	250	1.614	830	119	2.625	458	4.112	193	1
TOTAL:		75.153	57.708	8.775	1.345	20.401	6.834	43.123	9.977	18

Situația departamentului: „C

No. Curent	Conferința	GRUPE ACTIVE									
		No. membrilor	Membrii noi rod al lucr. mis.	Ora mis. lunară	Imp. pe grupe	Câte	Lect. bibl.	Medicală	Tablita	Colportaj	Totalul darurilor din trim.
1	Muntenia Vest	3.923	4	78	54	4	36	18	24	21	4.734
2	Muntenia Est	2.049	10	58	49	4	49	40	8	49	—
3	Moldova Nord	2.107	—	39	17	4	23	11	20	10	—
4	Moldova Sud	1.518	—	32	19	4	19	7	8	15	8.008
5	Transilvania	2.975	71	68	86	4	85	30	29	55	—
6	Banat-Crișana	1.510	4	21	21	4	21	8	4	8	4.744
TOTAL:		14.082	89	315	246	24	233	114	93	158	17.486

Situația departamentului: „MI

No. Curent	Conferința	NO. MEMBRILOR					RAPORT MISI				
		Botezați	Prieteni Copii	Media prezenții adunări M. V.	Botezați	No. membr. cari raport.	Lect. bibl.	Vizite mis.	pers. aduse la adunări	Pers. nev. al.	
1	Muntenia Vest	1.610	822	925	4	610	5.687	3.983	1.897	6.442	
2	Muntenia Est	696	320	287	—	433	2.025	761	839	1.410	
3	Moldova Nord	433	—	325	—	213	1.592	724	382	1.061	
4	Moldova Sud	299	124	204	—	349	3.263	1.770	524	3.420	
5	Transilvania	463	85	77	4	181	3.492	682	208	292	
6	Banat-Crișana	165	124	116	4	101	684	432	143	92	
TOTAL:		3.666	1.475	1.934	12	1.887	24.657	8.352	3.993	12.717	

LOU

„Tabita“ pe trim. I. 1934

EȘIRI										
	Valoarea totală a ajutor. Lei	Cheltueți diverse	Total	Bani în casă la sfârșitul trim.	Valoarea mater. rămasă Lei	Averea activă Lei	No. membrilor	Sedinte de lucru	Ora Tabitei lunară	Folosesc progr. din Gazetă
288	11.626	17.993	30.619	32.284	67.497	108.424	516	24	33	33
036	1.825	1.820	3.645	11.511	6.045	6.932	113	11	11	8
225	557	1.442	1.926	—	—	—	66	4	5	5
987	1.606	1.507	3.113	7.993	5.981	13.974	142	8	8	8
539	3.279	1.485	4.764	2.719	—	2.719	1.179	17	17	17
169	1.056	1.511	2.567	1.378	2.543	3.318	55	2	3	2
244	50.274	25.758	46.634	99.680	82.048	135.367	2.071	66	77	73

„Misionar“ pe trim. I. 1934

RAPORT MISIONAR										
No. memb. cari rapoart.	Lect. Bibl.	Vizite Misinoare	Pers. aduse la adunări	Pers. nev. aj.	Tratamente	Haine dăr.	Cărți, rev. distribuite	Scris mis.		
2.410	35.423	21.920	9.100	26.755	4.434	980	3.562	434		
1.145	11.742	4.801	2.204	5.496	1.597	414	1.336	251		
1.392	12.793	8.291	2.793	8.706	3.044	541	1.320	161		
753	15.882	7.702	1.462	8.035	1.660	283	1.284	415		
1.680	28.265	8.644	4.423	4.795	1.992	280	593	127		
902	7.499	2.775	1.055	818	493	76	290	96		
8.282	111.613	54.133	21.037	59.039	13.220	2.574	8.385	1.484		

„Misionari Voluntari“ pe trim. I. 1934

RAPORT FINANCIAR											GENERALE		
Tratamente	Haine dăr.	Cărți, reviste distribuite	Scris. mis.	Colecte pt. lucr. locală	Colecte și dar pt. mis.	Campania de Toamnă	Săpt. Mare	Țin Straja	Bibl. la rând	Curs lect.	Curs Mis. Voluntari		
861	51	452	60	2.820	975	—	—	354	42	283	673		
451	79	100	43	—	—	—	—	204	306	126	449		
184	91	308	10	—	—	—	—	306	154	181	80		
525	137	425	218	—	—	80	—	223	69	51	324		
101	13	74	14	289	36	—	142	40	5	47	36		
49	26	78	84	552	—	—	—	58	41	84	50		
2.171	397	1.437	429	3.661	1.011	80	142	1.185	617	772	1.552		

reinnoire a puterii și o clădire a experienței spirituale.

În căminurile noastre, mintea noastră este hotărâtă că ziua aceasta este a lui Dumnezeu. Noi nu vom celi ziare lumești, oricât de importante ar fi veștile pe cari le-ar aduce. Radio de asemenea să fie închis în tot timpul orelor sacre. În felul acesta nu se dă lui Satana niciun loc prin care ar putea pătrunde spre a abate mințile noastre dela Dumnezeu și dela lucrurile spirituale. Aceasta este ziua lui Dumnezeu și El o va avea. Niciun anunț, nicio solie, nicio comunicare, nicio veste pe care ar avea lumea să o dea nu este atât de importantă încât să fie îngăduită a turbura, a întrerupe, a dăuna sau a face să dispară ziua din săptămână pe care Dumnezeu cerului o are cu poporul Său de pe pământ ce așteaptă și se luptă.

În ziua cea sfântă a lui Dumnezeu, iubiți prieteni, închideți radio. Țineți-l închis în tot timpul orelor sacre. Dați la o parte ziaarele. Lăsați ca această zi să fie cu totul a lui Dumnezeu. Pregătiți-vă pentru Sabat din ajun. Păziți-vă buzele a nu rosti cuvintele voastre proprii. Păziți-vă picioarele ca să nu pășească pe căile voastre proprii. Păziți-vă mintea ca să nu caute plăcerile sale proprii. Păziți-vă inima ca să nu se depărteze de Dumnezeu. Să faci din ziua Lui „desfătarea ta, și ziua Domnului sfântă și cinstită pentru tine“, și atunci vei constata că ea este un minunat aducător de putere, un reeducător de viață spirituală, un reinnoitor al vigoarei și credinței. Ea era destinată a face pentru noi mult mai mult decât îi îngăduim noi a săvârși. Prin neglijența noastră noi pierdem mult.

MODESTIA ȘI SIMPLITATEA ÎN ÎMBRĂCĂMINTE.

Simplitatea și modestia nu sunt atât de vădite astăzi printre noi după cum au fost cu ani mai înainte. Privind asupra celor 1.200 de persoane cari sunt astăzi aci, iată, constat că pentru a putea face o deosebire între această adunare și alta se cere o atență și îndelungă cercetare. Noi am devenit nepăsători cu privire la

principiile în ce privește îmbrăcămintea. Împodobirea personală este ceva vădit. Este prea multă găteală. Inelele au început să se îmulțescă, cum și diferite lanțuri. Acestea și încă altele coboară principiile. Noi pretindem a fi un popor care urmează îndrumarea Bibliei, și care se înfrânează dela purtarea aurului și giuvaericalelor ca podoabă. Eu vă îndemn să luați seama la porunca lui Dumnezeu: „Aruncă-ți acum podoabele de pe tine“. Exod 33, 5.

Această chestiune a îmbrăcăminții însă merge mult mai departe decât numai îmbrăcămintea. O vădită caracteristică a timpului acestuia este o nemodestă expunere a persoanei, o expunere a formelor fizice, o scoatere în evidență a fiecărei părți a corpului care urmărește a produce — ce să zicem? admirație? — din partea celui ce privește. O, iubiți prieteni, dacă dorința de a produce admirație în această chestiune s'ar mărgini la admirație, și tot ar fi un lucru prea departe dus. Dar este mai mult decât atât. Nu e nevoie să vă spun eu. Carnea voastră este ca și carnea mea. Impulsiunile și dorințele naturale firii omului căzut nu vă sunt necunoscute. Nimeni nu poate să se îmbrace într'un asemenea chip încât să atragă atenția și să accentueze cele sensuale, trupești, fizice, și apoi să privească cu o oarecare aparență nevinovăție în ochii mei și să-mi spună că nu știe ce face. *El știe* ce face, nimeni nu poate tăgădui aceasta. El cultivă, încurajează, și slujește firii pământești, pătimase, sensuale și josnice. Și faptul că pronumele folosit mai sus este masculin aceasta nu trebuie considerat că eu așa aplica cele spuse numai la un singur sex.

O, popor al bisericii lui Dumnezeu, să ne reîntoarcem cu faptele la vremea când modestia, curățenia inimii și plăcuta simplitate erau mai mult decât vorbe goale, și să săvârșim în viețile noastre aceea ce cer principiile Evangheliei, — despărțirea de lume și de căile ei, părăsirea obiceiurilor rele, și completa urmare a Domnului în toate chestiunile cari privesc viața, evlavia și umblarea noastră printre oameni ca niște adevărați creștini.

(Va urma)

C. B. H.

TINERETUL NOSTRU ȘI ȘCOALA DE SABAT.

În micul volum intitulat „Mărturii pentru școala de Sabat“, cetim: „Domnul cheamă pe tineri și tinere să se consacre unui lucru zelos în lucrarea școlii de Sabat pentru întreaga viață“. Această propozițiune scurtă este un sunet de trâmbiță pentru tineri spre a fi credincioși nu numai în ce privește participarea la serviciile școlii de Sabat, ci și în pregătirea lor înșile spre a deveni zeloși lucrători și câștigători de suflete în școala de Sabat.

În toate școlile de Sabat unde sunt tineri, ar trebui să se facă diferite aranjamente în vederea dezvoltării și îndrumării talentelor tineretului, organizându-se una sau mai multe clase pentru tineri, alegându-se pentru aceste clase cei mai simpatici și mai buni instructori. Marea majoritate a tinerilor noștri nu are niciodată privilegiul să ia parte la o școală misionară. Dar dacă prin școala de Sabat se face o lucrare bine organizată și sistematică, în vederea

formării și dezvoltării tineretului, ei se vor bucura cel puțin de unele din binefacerile de cari se împărtaşesc aceia cari merg la vreuna din școlile noastre misionare.

În acest scurt articol dorim de asemenea să ne adresăm tinerilor noștri într'un chip deosebit pentru a fi credincioși și sârguitori în studiul lecțiilor școlii de Sabat din fiecare săptămână. Foarte mult se pierde prin grăbita trecere cu ochii sau cetire a lecțiunii la sfârșitul săptămânii sau în Sabat dimineața. Dacă studiul lecțiilor ar fi făcut cu adevărată sârguință atunci rezultatul ar fi binecuvântări spirituale și dezvoltări intelectuale. Trimestru după trimestru lecțiile școlii de Sabat se ocupă de o mulțime de subiecte. Cunoaștem multe cazuri de tineri și de persoane în vârstă cari făcând din studiul lecțiilor școlii de Sabat o datorie serioasă și arzătoare, au ajuns să fie nu numai lucrători de seamă și cu succes în școala de Sabat și Comunitate, dar chiar și puternici și destoinici câștigători de suflete.

Studiul Cuvântului lui Dumnezeu influențează pe cineva din punct de vedere intelectual, cultural și spiritual ca nicio altă carte. Aceasta este o carte care, când este studiată cum trebuie și sistematic, va aduce cercetătorului ei o educație ce nu poate fi obținută pe altă cale.

Într'un volum special intitulat: „Solii către tineret”, o culegere din scrierile sorei White, noi găsim aceasta: „De ce tineretul nostru, și chiar și cei înaintați în vârstă sunt așa de ușor duși în ispită și păcat? — Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu nu este cercetat și aprofundat așa cum ar trebui să fie. Dacă el ar fi apreciat, atunci ar exista un lăuntric spirit de dreptate, o putere a spiritului, care se va împotrivi ispitelor lui Satana de a face rău. Noi ar trebui să facem din Biblie studiul nostru mai pe sus decât altă carte; noi ar trebui să o iubim, și să ascultăm de ea ca de glasul lui Dumnezeu”. Pag. 425. 426. Deși este adevărat că nu trebuie neglijate nici științele și nici alte subiecte, totuși cea mai înaltă educație ce o poate primi un creștin este numai aceea obținută prin contactul sau legătura cu cel mai mare învățător, Isus Hristos, care Se descoperă tineretului în Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi când ne gândim la planul pus în practică în toate școlile de Sabat, de a consacra puțin timp în fiecare Sabat luării în seamă a nevoilor anumitor câmpuri misionare, în care chip tinerii pot obține o educație în ce privește geografia și istoria misunilor noastre. Prin aceste lecturi Sabat după Sabat, noi aflăm stările, obiceiurile și credințele religioase ale oamenilor din multe țări, și vederea ne este lărgită și iubirea se întinde cât cuprinde nevoile întregii omeniri. De asemenea ei află despre marșul triumfal al Soliei Advente prin toată lumea.

O altă lucrare ce o împlinește școala de Sabat atunci când este bine condusă, este aceea de a face cu puțință întovărășirea tinerilor. Tinerii găsesc plăcere în a se întovărăși cu alți tineri. Astfel școala

de Sabat ar trebui să fie un mijloc puternic în a ajuta pe tineretul nostru să încheie prietenii cari să poată deveni cea mai bogată comoară și mai dănuitoare amintire în viața de mai târziu a cuiva.

De asemenea trebuie amintit că prin darurile săptămânale cu cari vin în școala de Sabat tinerii sunt învățați binecuvântările sprijinirii lucrării lui Dumnezeu din lumea întreagă. Dăruirea mijloacelor noastre pentru misiuni este necesară spre a împlini porunca Domnului, de a merge în toată lumea și a predica Evanghelia la orice ființă. Dacă nu erau darurile școlii de Sabat cari intră atât de regulat săptămână după săptămână, atunci noi am fi fost nevoiți să rechemăm mai mult decât jumătate din toți misionarii cari acum lucrează din greu în toate părțile marelui câmp al lumii, dacă însă nu s'ar fi găsit o altă cale pentru sprijinirea lor. Acest minunat sprijin al lucrării noastre misionare poate fi menținut și sporit numai dacă cei mai tineri membri ai școlii de Sabat își formează obiceiul și se împărtaşesc de bucuria de a da din toată inima pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Astfel sunt multe motive pentru cari tinerii noștri ar trebui să socotească un adevărat privilegiu de a fi membri credincioși ai școlii de Sabat. Și ne adresăm în mod sincer Misionarilor Voluntari din întreaga Diviziune spre a se folosi de această ocazie minunată mai mult ca oricând în trecut. În același timp ne adresăm presbiterilor și slujbașilor școlii de Sabat să facă programul școlii de Sabat cât mai interesant, instructiv, de folos, clăditor și innobilator, pentru ca tinerii nu numai să fie atrași la școala de Sabat, dar ca aceia cari nu și-au predat inimile Domnului să se hotărăscă a face lucrul acesta în timp ce stau la picioarele lui Isus săptămână după săptămână și să învețe din cel mai mare manual de învățătură sub influența Spiritului Sfânt ca Învățător Suprem.

Iubiți tovarăși și prieteni, de asemenea faceți-vă un obicei de a fi la timp în școala de Sabat. Faceți din școala de Sabat școala voastră, și puneți-vă această întrebare: „Ce ar fi școala de Sabat dacă toți ceilalți membri ar face la fel”. Străduiți-vă să ajutați la succesul și înaintarea lucrării școlii de Sabat. Voi nu veți primi numai o mare binecuvântare pentru voi înșivă, ci veți ajuta ca mari binecuvântări să fie aduse în viețile altora.

Steen Rasmussen.

„Curierul Misionar”.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

București IV.

Creșterea prin școala de Sabat.

„Să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos“. Efes. 4, 15.

„Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem“. 1 Ioan 3, 1.

Dacă am întreba pe un părinte pământesc, care este dorința lui pentru copiii săi, are să răspundă negreșit că îi place să-i vadă că cresc, se fac oameni mari, frumoși și sănătoși. Dacă un părinte firesc are o asemenea dorință față de copiii săi, apoi este întrebarea, dacă noi suntem copiii Tatălui ceresc, care este dorința Sa față de noi; cum vrea El să vadă că am devenit?

Mare este bucuria în cer când pe zi ce trece creștem și ne dezvoltăm spiritual! Dumnezeu ne-a dat și măsura cât trebuie să creștem, prin următoarele cuvinte: „Acum suntem copii ai lui Dumnezeu și ce vom fi, nu s'a arătat încă dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El“. 1 Ioan 3, 2. Fiind copii spirituali noi trebuie să creștem ca să ajungem pe fratele nostru mai mare: Isus Hristos!

Fiind într-o zi în vizită la o familie unde erau mai mulți copii, am luat în brațe pe cel mai mic și l-am întrebat dacă este băiat mare, iar el mi-a răspuns: „Acum sunt mic dar am să cresc și am să mă fac cât nenicul meu de mare“. După cum știm și vedem este adânc imprimat în inimile tuturor copiilor dorința să devină mari. Dar care ar trebui să fie tendința unui copil duhovnicesc? Negreșit că aceea să devină cât fratele său mai mare, deci cât Isus Hristos. Dar cu cine seamănă copiii? Putem răspunde imediat: cu părinții, căci este ceva natural ca copiii să semene cu părinții lor, și frații și surorile între ei să semene unul cu altul. Vorbind spiritual, urmașii lui Hristos de pe pământ, frații Lui și copiii lui Dumnezeu trebuie să semene cu El pentru că este fratele lor mai mare; și ei trebuie să semene și cu Tatăl de sus.

Intr'un orașel locuia acum vreo 80 de ani un arhitect sărac. El avea patru copii: un băiat în etate de 15 ani, două fetițe gemene de doi ani și jumătate și un alt băiețuș abia de o lună. Văzând că o duce greu de tot; cu mare trudă scotea pâinea de toate zilele necesară casei sale, a plecat numai cu cel mai mare fiu al său în America, unde a lucrat 16 ani, în care timp n'a primit nicio fotografie de la cei de acasă ca să vadă cum au crescut cei trei copii rămași lângă mama. După trecerea acestui timp fiul arhitectului s'a înapoiat acasă. În gară îl așteptau multe persoane: cei ai casei, rude, cunoscuți și curioși chiar. Surorile și frașorul său acum nu mai erau copii cum îi lăsase el la plecare. El

cugeta în sinea lui că între așteptători acum nu trebuie să caute două fetițe mici și un băiețuș în scutece ci niște tineri aproape cât el de mari. Scoborând din tren, fără să-i arate cineva i-a recunoscut; i-a luat în brațe și s'a bucurat cu ei. La întrebarea: „După ce i-ai cunoscut?“ El a răspuns: „I-am cunoscut pentru că îmi seamănă mie și tăticului meu“.

Fratele nostru mai mare, adică Isus Hristos, este plecat în cer la Tatăl Său și curând va veni să ia pe cei ce seamănă Lui și Tăticului Său. Dar cine nu va semăna cu El și nu e cât El aproape, va fi respins!

HRANA SIGURA PRIN ȘCOALA DE SABAT.

Ca un copil pământesc să crească îi trebuie hrană bună și la timp.

La fel și creșterea copiilor spirituali se face prin hrana bine pregătită și întrebuințată la timp. Apostolul Petru zice: „Ca niște prunci născuți de curând, să doriți laptele duhovnicesc și curat pentru că prin el să creșteți spre mântuire“. 1 Petru 2, 2. Dacă copilul nou născut nu știe să dorească laptele ce poate să-l facă să crească, poate să moară de foame. O hrană rău pregătită de asemenea este dăunătoare corpului și împiedică creșterea. Hrana spirituală fiind Cuvântul lui Dumnezeu noi trebuie să ne hrănim cu ea. Evanghelistul Ioan îndeamnă zicând „Cercetați Scripturile“. Creșterea spirituală este sigură dacă copiii lui Dumnezeu se hrănesc cu hrana bine preparată, prin studii sistematice, care studiu se poate face în Școala de Sabat. Din cauza unei rele cercetări sau necercetare deloc a Scrierilor Sfinte vine necunoștința (foamea) și după aceea chiar moartea spirituală. În timpul Domnului erau cărturari și farisei pretențioși. Lor li se părea că nimeni n'a studiat așa de bine ca ei căile Lui Dumnezeu, și cu toate acestea Isus le zicea că se rătăcesc din cauză că nu cunosc Scripturile.

Toți cei ce voesc să crească la măsura bărbatului desăvârșit, trebuie să se hrănească, adică să studieze în mod sistematic Cuvântul Vieții. Cel mai bun plan de studiu și sigur de rezultatele sale este acel cu lecțiunea Școlii de Sabat. În această instituție lucrurile sunt organizate în așa fel că dacă copiii lui Dumnezeu ar studia cu rugăciune și stăruință în mod profund fiecare lecțiune și-ar câștiga hrana necesară pentru dezvoltarea spirituală așteptată de

Părintele ceresc. *Se poate întâmpla ca cineva să studieze lecțiunea ca să poată da un răspuns când e întrebă, sau o studiază ca să învețe pe alții. Este știut însă că un studiu făcut în felul acesta puțin folosește la creșterea creștinului.* Dacă am avea multă mâncare și o întrebuițăm ca să hrănim pe cei ce sunt cu noi și noi nu mâncăm însemnează că mai curând sau mai târziu o să murim de foame; și ia!

UN EXEMPLU.

Intr'o școală unde pe vremuri se studia în mod sistematic Biblia, era un bun școlar, căruia îi plăcea să studieze și să practice toate și să se pregătească în așa fel ca să crească și să devină ca Hristos. El era în etate de 23—24 ani; în floarea tinereții. Intr'una din zile și-a zis: „Dacă am ajuns să semăn cu Hristos mai în toate, de ce să nu-mi las și părul și barba să crească ca să semen în toate cu El așa cum era fiind pe pământ, căci și El avea părul și barba castanii“. Zis și făcut. După câteva luni apare tânărul nostru în societate cu un păr castaniu bine îngrijit și cu barba asemenea părului. El se simțea foarte fericit și oridecâteori studia lecturile biblice punea totul în practică. Credințioșia și creșterea lui spirituală erau admirate de toată lumea. În acel oraș locuia și un pictor renumit, care într'o zi se hotărî să picteze pe Hristos ca Să-L aibă în atelierul său; dar nu avea model după care să facă tabloul dorit. În cele din urmă și-a zis: „Am să ies prin oraș și am să caut o persoană care cred că seamănă cu Isus; am să o poftesc în atelier ca să o pictez în locul Lui“. Fără să piardă prea mult timp a plecat și curând îl găsește pe tânărul de mai sus. I-a comunicat dorința sa și apoi au mers amândoi în atelier unde curând, cu mare iscusință a făcut tabloul și dedesubt a scris: „*Isus Hristos din Nazaret*“. Mare era bucuria tânărului văzând că printr'un studiu sistematic al Scripturilor a ajuns să semene și în exteriorul corpului său cu tânărul din Nazaret. Frumosul tablou fu expus în atelierul marelui pictor și oricine venea se uita la el cu deosebită plăcere. Au trecut 5 ani; și într'o zi pictorul uitând-se la toate tablourile ce le posedă ca modele și-a zis: „Am în atelierul meu tot felul de persoane de seamă pictate de mine. Iată am și pe Isus, însă bine ar fi să-l am și pe Iuda, vânzătorul Lui“.

Și de data aceasta pictorul se gândi că trebuie să aibă un model, adică o persoană care să-l imiteze pe Iuda, dar pe cine să cheme? Multe persoane sunt potrivite, își zicea el, dar cum să procedez ca să nu se supere! Căci nimeni n'ar vrea să-i zici că seamănă cu vreo persoană rău făcătoare. După o deosebită meditare a ieșit pe străzile orașului. Nu prea de-

parte a zărit un bărbat cu haine negre, cam peticite, cu o față posomorâtă și foarte întunecoasă. Pictorul și-a zis: „*Iată cel mai potrivit model!*“ Cu inima tremurândă de emoții se oprește lângă el și îi spune că este de meserie pictor, foarte priceput și pictează din când în când pe unii și pe alții cari doresc bine înțeles, și fără să-i spună pe cine vrea să picteze după el, îl pofteste deci în atelierul său. Omul acela a primit invitația și a plecat cu pictorul. Ajunși în atelier și fiind toate gata pentru lucru, curând tabloul a fost gata. În partea de jos pictorul a lăsat puțin loc liber ca să scrie numele celui pictat, însă omul acela întrebă: „Ce ai de gând să scrii acolo domnule pictor?“ Artistul a făcut o clipă neștiind ce să răspundă, căci gândea să scrie: „*Iuda Iscarioteanul*“, și nu îndrăznea să-i spună clientului său ca să nu-l supere. Clientul, după o scurtă pauză, cercetând cu privirea toate tablourile din atelier, zise: „*Acum cinci ani m'ai chemat, și după chipul meu ai pictat pe Hristos, dar acum cred că nu poți picta după mine pe altul nimeni decât pe Iuda*“. Pictorul a rămas puțin încurcat, dar când a văzut că clientul lui n'are să se supere, i-a zis: „Chiar pe Iuda l-am pictat astăzi după chipul dumitale, pentru că te văd că semeni de minune cu el“. Atunci acel om posomorît, negru la față și la suflet a zis: „Atunci după chipul meu ai pictat pe blântul Nazarinean, căci cu adevărat seamănă cu El, eu în fiecare zi studiam Cuvântul Său. În școala evangheliei eram un bun exemplu dar mai târziu am intrat în contact cu persoane cari n'au iubit școala unde studiam voința lui Dumnezeu și încetul cu încetul am rărit studiul, am părăsit școala și am început să fac fapte cât se poate de rele și de aceea am ajuns să semăn cu Iuda în loc cu Hristos“.

Iubite Cefitor, Școala de Sabat îți procură multe calități spirituale și dacă o părăsești le vei pierde pe toate. Prin ea poți să devii frate cu Isus și fiu al lui Dumnezeu.“

Dacă Școala de Sabat este bine condusă și respectată de toți cei ce o compun, curând va planta în inimile lor roadele Spiritului Sfânt despre cari vorbește Apostolul Pavel: „*Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea și înfrânarea poftelor*“. Gal. 5, 22, 23. Iar dacă nu, cei ce odată au urmat-o ca tânărul din pildă de mai sus, vor pierde din caracterul lor multe trăsături, cari sunt și ale marelui Invățător! Vrei să fii bine în credință, vrei să fii sigur de mântuire? Vino regulat la Școala de Sabat, studiază prin ea Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că acolo se predă în mod foarte sistematic; hrănește-te cu El și vei ajunge la sfârșit de cale ca fratele tău mai mare care este Fiul lui Dumnezeu.

I. Mihailov.

Credința, pacea, asigurarea

E. G. White.

Când conștiința voastră a fost redeșteptată de Spiritul Sfânt, ați început să vedeți caracterul odios al păcatului, vă dați seama de nenorocirile la care dă loc, și nu-l mai priviți decât cu oroare. Simțiți că păcatul v'a separat de Dumnezeu, că sunteți sclavul puterii răului. Cu cât vă sbateți pentru a scăpa de el, cu atât vă dați seama mai mult de neputința voastră. Intențiile voastre nu sunt curate; inima voastră este murdărită. Vedeți atunci că vieța v'a fost plină de egoism și de păcat. Voi suspinați după iertare și libertate. Voiți a fi în regulă cu Dumnezeu, și a-I semăna: Dar ce trebuie să faceți pentru aceasta?

Aveți nevoie de iertarea cerului și iubirea sfântă în sufletele voastre. Această pace, ce argintul n'ar putea să vi-o procure, inteligența nu v'ar putea conduce la ea, și înțelepciunea nu ar putea s'o ajungă, nu o puteți obține niciodată prin eforturile voastre. Dar Dumnezeu vă oferă aceasta în chip de dar, „fără bani și fără plată“. Isaia 55, 1. Ea vă aparține dacă întindeți numai mâna pentru a o apuca. Dumnezeu a zis: „De vor fi păcatele voastre cum e cărmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lână“. Isaia 1, 18. „Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou“. Ezechiel 36, 26.

V'ați mărturisit păcatele și le-ați lăsat din toată inima. V'ați luat hotărârea de a vă preda lui Dumnezeu. Acum, mergeți la El și cereți-I să vă spele păcatele și să vă dea o inimă nouă, și pe urmă credeți că o va face pentru că El a promis-o. Așa a învățat Isus când a fost în trup. Trebuie numai să credem că primim darul pe care Dumnezeu l-a promis, și atunci el este al nostru. Isus vindeca boalele acelor cari aveau credință în puterea Sa. El le ajuta în lucrurile vizibile pentru a le da încrederea în El pentru lucrurile invizibile, făcându-i astfel să creadă că El are puterea de a ierta păcatele. Aceasta a declarat-o El paralicului: „Dar, că să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, — „Scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă“. Matei 9, 6. Evangheliă după sfântul Ioan zice de asemeni vorbind despre minunile lui Isus Hristos: „Dar lucrurile acestea au fost scrise, pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând, să aveți vieța în Numele Lui“. Ioan 20, 31.

Simplul citat de felul cum Isus vindecă paralicul din Betesda, ne învață cum trebuie să credem în El pentru a obține iertarea păcatelor. Acest sărman bolnav era neputincios; el nu-și

folosise picioarele 38 de ani. Totuși Isus îi zise: „Scoală-te, ridică-ți patul și umblă“. Ioan 5, 1—9. Bolnavul ar fi putut zice: „Doamne, dacă tu dorești să mă vindeci, voi asculta cuvântul Tău“. Dar nu, el crezu cuvântul lui Isus; el crezu că era vindecat și îndată a procedat ca atare; el voi a merge și a mers. El ascultă ordinea lui Isus și Dumnezeu îi dădu puterea de a merge. El fu vindecat.

Ca și el, voi sunteți păcătoși. Voi nu puteți face curățire pentru păcatele voastre din trecut, puteți schimba inima voastră și s'o sfințiți. Dar Dumnezeu promite a face toate acestea pentru voi prin Isus Hristos. Credeți această promisiune. Mărturisiți-vă păcatele și vă predați lui Dumnezeu. Voi doriți să-I serviți. De îndată ce veți face aceasta, Dumnezeu va împlini cuvântul Său față de voi. Dacă credeți în promisiunea — că vă iartă păcatele și vă curățește — Dumnezeu transformă credința voastră în realitate. Sunteți vindecați tot așa de sigur ca și paralicul cărui Isus i-a dat puterea de a merge de îndată ce a crezut în vindecarea sa. Totul se împlinește dacă voi credeți.

Nu așteptați să simțiți că sunteți vindecați, dar ziceți: „Eu cred lucrul acesta, este o realitate, nu pentru că eu o simt, dar pentru că Dumnezeu a zis-o“.

Isus ne zice: „De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea“. (Marcu 11, 24.) Dar această promisiune este cu condiție ca cererea noastră să fie după voia lui Dumnezeu. Ori este însăși voia lui Dumnezeu de a ne curăți de toate păcatele, de a face din noi copiii Săi și de a ne face deasemeni să trăim în sfințenie. Noi putem deci a cere îndurarea Sa, să credem că o primim, și să mulțumim lui Dumnezeu pentru tot ceea ce n-a dat. Nu depinde decât de noi de a merge la Isus pentru a fi curățiți și pentru a sta apoi înaintea legii Sale fără rușine și fără remușcări. Romani 8, 1. „Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Isus Hristos“.

Din acest moment nu v'a mai aparțineți: fiind răscumpărați cu mare preț. „Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați . . . ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană“. 1 Petru 1, 18, 19. Prin simplul act al credinței în Dumnezeu, Spiritul Sfânt pune o nouă vieță în sufletul vostru. Sunteți acum un membru al familiei lui Dumnezeu, și El vă iubește cum iubește pe Fiul Său.

De îndată ce v'ați predat lui Isus, nu vă mai întoarceți înapoi, nu vă smulgeți din brațele Sale. Ziceți zi după zi: „Eu sunt al lui Isus Hristos, m'am predat Lui“, și cereți-I Spiritul Sfânt și harul Său pentru a vă păzi. Predându-vă lui Dumnezeu și crezând în El, deveniți copiii Săi; și prin acest lucru veți putea trăi în El. Apostolul zice: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El“. Coloseni 2, 6.

Puteți să vă mai îndoiiți având în fața voastră bogatele promisiuni ale Sfințelor Scripturi? Puteți crede că în timp ce sărmanul păcătos suspină după reîntoarcere, Domnul îl împiedică cu asprime să se arunce la picioarele Sale cu inima zdrobită? Respingeți asemenea gânduri! Nimic nu vă face mai mult rău sufletului vostru ca aceste bănueli nedrepte pe socoteala Tatălui vostru ceresc. Dumnezeu urăște păcatul, dar El iubește pe păcătos dovedind lucrul acesta prin faptul că Se sacrifică însuși pentru el, în persoana Domnului Isus Hristos. El a făcut-o pentru ca toți cei ce vor să fie mântuiți, să intre în posesia fericirii eterne din împărăția gloriei. Ce limbaj mai puternic și mai gin-

gaș ar fi putut întrebuița El pentru a-și exprima iubirea Sa față de noi, decât acesta: „Poate o femeie să uite copilul pe care-l lăptează, și să n'aibă milă de fiul pântecului ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși, Eu nu te voi uita cu niciun chip“. Isaia 49, 15.

Ridicați privirile voastre, voi ce vă îndoiiți și tremurați; căci Isus trăește și mijlocește pentru voi. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru darul Fiului Său scump, și cereți-I ca El să nu fi murit în zadar pentru voi. Spiritul Sfânt vă invită astăzi. Veniți la Isus din toată inima și veți putea să vă bucurați de harul Său.

Cetind promisiunile divine amintiți-vă că ele sunt expresia unei iubiri și compătimitiri de nespus. Inima Aceluia care este Iubirea infinită se apleacă spre păcătos. „In El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor“. Efeseni 1, 7. Da, credeți numai că Dumnezeu este ajutorul vostru. El dorește să restabilească în om chipul său moral. Când vă apropiați de El prin mărturisire și căință, El Se va apropia de voi cu îndurare și iertare.

Trad. de Elena Neamțu.

Legea lui Dumnezeu și conștiința omului.

„Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeu nostru care nu obosește iertând. Ps. 94, 11, 12; Isa. 55, 7.

Așa de familiarizați au ajuns oamenii cu păcatul, încât nu numai că nu-l pot părăsi dar, nici nu-și dau seama când îl comit. Păcatul moștenit din moși strămoși, a devenit pentru generațiunea noastră o adevărată calamitate, împingând astfel, tineri și tinere, bărbați și femei, în prăpastia barbariei și a rușinei.

Creatorul a pus la început în om, Conștiința, că să-l mustre pentru orice rău făcut sau în perspectivă de a-l face, dar care acum nu-și mai face datoria, omul lăsat fiind în voia gândurilor lui, săvârșind cu sete tot felul de nelegiurii. „Astfel“, zice Sf. Scriptură, „au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, deucidere, de ceartă, de înșelăciune de porniri răutăcioase, sunt șoptitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trușiși, lăudaroși, născocitori de rele, neascultători de părinți“. Rom. 1, 29, 30.

Păcatele săvârșite din generație în generație, au devenit prin ele înșile lege, care se pare a fi cea mai plăcută generațiunii noastre, care cu mult cinism săvârșește rele de tot soiul, cari, mai mult ca oricând, au pus stăpânire pe toate acțiunile omului. Din cele relatate mai jos, putem înțelege că

OBICEIURILE FORMEAZA CONȘTIINȚA OMULUI.

Conștiința nu lucrează decât în felul în care este formată, conform obiceiurilor locului, a educației ce a primit, a convingerilor și mediului înconjurător. Dacă cineva a avut fericirea să facă parte dintr'o familie educată deosebit, îl va muștra conștiința, chiar când ar fi vorba de a lua viața unui pui de găină ce urmează a fi pregătit ca hrană; contrar nu se va da îndărăt de a lua viața unui om, fără ca conștiința lui amorțită, să-i facă nici cea mai mică muștrare.

Despre conștiință, M. Deshumbert, spune: „La unele triburi sălbatice datoria fiului era să-și ucidă părintele, când bătrâneșea începea să-și arate înrăurirea ei istovitoare, asupra mușchilor lui. Un tânăr cu minte, se supunea conștiinței sale, când își uciderea rudele, înainte ca anii să le slăbească prea tare puterile“.

Ne putem închipui deci, câtă muștrare de conștiință ar fi avut un tânăr care a primit o așa educație, dacă s'ar fi întâmplat, ca părințele sau rudele lui, să moară de moarte naturală, fără ca el să-și îndeplinească obiceiul strămoșesc față de ei. „Batavienii din Sumatra“

spune mai departe M. Deshumbert, „oameni foarte blajini, aveau un obicei tare ciudat. La cel^e dintâi semne de bătrânețe, copiii rugau pe părintele lor să se urce într'un pom; tinerii scuturau atunci pomul cu putere, înțonând imnul: a sosit timpul, rodul e copt și trebuie să cadă . . . Copiii își ucideau atunci părintele, pe care-l mâncau cu mare evlavie“.

Vedem dar, că conștiința se formează printr-un mediu ce înconjoară și nu este atunci de mirare că atâția oameni fac fel de fel de rele condamnate și de Dumnezeu și de legile omenești, fără ca conștiința să reacționeze. O conștiință sănătoasă se formează numai prin

CUVANTUL EVANGHELIEI.

„Astfel credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos“. Rom. 10, 17.

Un credincios care auzise de Dumnezeu din Cuvântul Evangheliei se pocăise și și transformase conștiința după modelul Domnului Hristos. Odată, îndreptându-se spre adunarea care era în alt sat, și cum drumul trecea printr'o pădure, îi ieșiră înainte doi hoți cari îi porunciră să stea. El se supuse. După ce îi luă toți banii pe cari îi găsisse la el, ei au întreat pe credincios dacă mai are ceva. Atunci el răspunse: „Nu mai am nimic“, și plecă. Dar după ce merse câțiva pași, aducându-și aminte că mai avea ceva bani în buzunarul dela spate, se întoarse repede, și făcând semn celor doi hoți, le zise: „Domnilor, scuzati, am spus adineauri un neadevăr, am mai găsit și acești bani într'un buzunar, și ca să nu am muștrări de conștiință că am mințit, poștiți luați și pe aceștia“. Când

era să plece, hoții cari rămăseseră străpunși ca de fiorul morții de o asemenea conștiință, i-au pus o mulțime de întrebări în legătură cu credința și în urma răspunsurilor primite din Evanghelie i-au restituit totul și s'au hotărât să meargă împreună la adunare unde așa de mișcați au rămas de cele auzite, încât s'au pocăit pe deplin. Cuvântul Evangheliei le-a transformat conștiința ca și pe a multor altora ce au ascultat. Putem înțelege, deci, cât de mult ar trebui prețuit Cuvântul lui Dumnezeu, tocmai acum când tânărul nu mai respectă pe bătrân, când copiii nu ascultă de părinți și când nimeni nu-i sigur de viața lui.

Mântuitorul lumii înainte de a Se înălța la cer, a însărcinat pe apostoli cu una din cele mai însemnate solii spre a le duce tuturor oamenilor, zicând: „Duceți-vă în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură . . . și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului“. Marc. 16, 15; Mat. 28, 20.

Sf. Apostol Pavel a fost unul dintre cei mulți, căruia Dumnezeu i-a schimbat gândurile la o vârstă înaintată, încât dintr'un prigonitor și un apărător al datinelor strămoșești, a devenit un umil slujitor al Evangheliei și un reformator al conștiințelor. El spune: „Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului și nu luați de loc parte la lucrurile neroditoare ale întunerecului, ba încă mai degrabă osândiți-le“. Efes. 5, 10, 11. „Să vă înnoiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu de o neprihănire și o dreptate pe care o dă adevărul“. Efes. 4, 23, 24.

Const. Munteanu.

Urmare din examenului M. V.

CONF. MUNTENIA DE VEST

Comunit. Popa-Tatu	1932—33	1930—31
Lucia Florescu	9.00	9.50
Ionel Tachici	9.00	
Aurel Petroianu	8.00	8.10
Ioan Bran	7.00	7.40
Verona F. Dorobăț	6.60	8.30
Ioan Barbu	6.10	8.20
Marin Barbu	5.15	6.50
Ionel Grigorescu	5.00	6.40

CONF. MOLDOVA DE SUD

Comunit. Tecuci	
Jenica Hâncu	7.90
Gh. Bădulescu	7.50
Maria Iordache	7.00
Gh. Iordache	7.00

Comandați.

De vânzare prese de faguri lucrate din aluminiu; bine executate. Mărimea 22×35 cm., lei 850 bucata; iar 27×42 cm., lei 1200 bucata. Iosef Tonchevici, Piatra-Neamț, Str. Cuza Vodă 175.

Vreți să veniți la mare?

Fratele Florea Turturică vă oferă camere mobilate cu prețuri reduse la renumita stațiune balneară Carmen-Sylva. Pentru orice informații adresați-vă soției Paraschiva Turturică, Vila Turturică Carmen-Sylva.

Anunț.

Vând mașină tricotate No. 6 pe 60 cu două conducătoare și un aparat de flori, cu toate accesoriile ei. Mașina nouă întrebuințată numai două luni. Preț convenabil. Radu P. Graure, Comuna Braniștea, Jud. Nlașca.

Veniți în număr cât mai mare la Adunarea Tineretului ce va avea loc la Brașov dela 4 la 10 Iulie 1934.